

тѣ власть и правдины на патриарси-ты *). Тоя Сѣборъ най-първъ ся нарѣкълъ Духовна Коллегія, а послѣ — Святѣйшій Правителствующій Синодъ, и за основѣ на работы-ты му, освѣтъ Слово Божіе, Сѣборны-ты и Отеческы-ты правила, му ся назначило и единъ духовенъ регламентъ.

По-забѣлжителни отъ Русскы-ты Сѣборы.

По важны-ты работы на Русскѣ-тѣ черковѣ ся рѣшавалы, съобразно съ стары-ты черковны правила, и въ врѣмя-то на митрополиты-ты, като при патриарсы-ты, на Сѣборы, отъ кои-то по-забѣлжителни сѣ:

1) Владимирскый Сѣборъ, свыканъ на 1274 г. отъ митрополита Кирилла II-ый, за да ся искоренятъ нѣкаквы си безредици въ Богослуженіе-то и живота на духовенство-то и миряны-ты.

2) Московскый Сѣборъ на 1441 г. въ врѣмя-то на Великыя князь, Василя Тъмный, за да ся осѣди митрополитъ Исидоръ и Флорентійска-та униѣ.

3) Московскый Сѣборъ II-ый, на 1491 г. въ врѣмя-то на Великыя князь Ивана III-ий, за да ся осѣди жидовска-та ересь.

4) Сѣбори, III-ий и IV-ый пакъ въ Москвѣ прѣзъ 1666 и 1667 г., свыкани отъ царь Алексія Михайловичъ, за да осѣдятъ патриарха Никона. На тѣхъ освѣтъ Русскы-ти епископи, присѣгствували и патриарси-ти: Александрійскый — Пайсій и Антиохійскый — Макарій, и Никонъ ся осѣдилъ, нѣ поправки-ты, кои-то направилъ въ черковны-ты книги сѣ одобрили, отхвъргаещъ само нѣкои отъ правила-та на Стоглавыя Сѣборъ.

5) Сѣборъ V-ый пакъ въ Москвѣ, на 1682 г., за да ся разгѣда написана-та молба на Никита Пустосвята въ имя-то на сичкы стрѣлци.

6) Московскый пакъ Сѣборъ VI-ый на 1714 г., събранъ отъ митрополита Стефана Яворскаго, за да ся осѣдятъ распротранены-ты изъ Россіѣ калвинскы заблужденія.

*) На тоя сѣборъ ся възложило, да наблюдава за чистотѣ-тѣ на ученіе-то и благочиніе-то въ Богослуженіе-то, да противустои на ересы-ты и расколы-ты, да испитва сказваніе-то за святы-ты, и да корени суевѣрія-та, да наблюдава проповѣди-ты на Слово Божіе, да избира и рѣкополага достойны първосвященници, да имъ рѣшава недоумѣнія-та, и да имъ наблюдава поведеніе-то. Подъ негово-то смотрѣніе прѣимжественно сѣ подчинены сичкы-ты училища и духовны лица, цензура-та на духовны-ты книги и канонизация-та на святы-ты. Нему е прѣдоставено исключительно рѣшеніе-то още на работы-ты въ сѣмнителны и неопозволяваны бракове, както — и тѣхво-то распряганіе.